

# Pioneereja eri puolilla maailmaa

## Amerikan Samoa

”Jumala vastasi kyllä”

Leva 'aia Levao kärsi useista vakavista terveysongelmista. Vuonna 2015 hän sai paiseita silmiinsä. Ne parantuivat, kun lähetyssaarnaajat antoivat hänelle pappouden siunauksen. He alkoivat lukea Mormonin kirjaa hänen kanssaan.

Jotkut saaren pienen yhteisön asukkaista eivät pitäneet siitä, että Levao pohti uutta uskontoa. He pilkkasivat hänen pyrkimyksiään ja vähättelivät häntä. Silti hän pysyi päättäväisenä ja meni pian kasteelle. Hänen aviomiehensä Tui ja hänen kolme lastaan seurasivat häntä pian uskoon, ja Levao palveli myöhemmin seurakunnassaan Apuyhdistyksen johtajana. Toiset, joihin hänen esimerkkinsä omistautumisesta vaikutti, kutsuivat häntä Olosegan kirkon sydämeksi.

## Etelä-Korea

”Minulla ei ole enää koskaan todella kylmä”

Choi Dong Sull oli presbyteeripappi, joka tunsu tehtäväkseen suojella seurakuntansa jäseniä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkolta. Hän alkoi kuitenkin tavata lähetyssaarnaajia ja löytää selkeyttä opillisiin ongelmiin, jotka olivat vaivanneet häntä. Hän tiesi, että hänen uudet vakaumuksensa edellyttäisivät uran vaihtamista ja vaarantaisivat hänen suhteensa isään, joka oli siihen aikaan Korean presbyteerisen kirkon johtaja.

Dong Sull päätti mennä kasteelle Hanjoessa. ”Halusin kasteeni muistuttavan mahdollisimman paljon Jeesuksen Kristuksen kokemuksesta”, hän selitti. Sumuisena aamuna 5. syyskuuta 1981 Hanjoen vesi oli kylmää, mutta kun Dong Sull nousi vedestä, hän kertoi sisäisestä lämmöstä. ”Nyt minä kuulun Jumalan tosi kirkkoon”, hän sanoi. ”Minulla ei ole enää koskaan todella kylmä.” Kaksi viikkoa myöhemmin myös hänen vaimonsa ja kaksi poikaansa kastettiin – tällä kertaa lämpimässä seurakuntakeskuksessa. Kirkkoon liittyminen ei tehnyt Dong Sullin ja hänen perheensä elämästä helppoa, mutta se antoi mahdollisuuden uusiin siunauksiin. ”Vainot ja kärsimykset – kasteeni jälkeen ovat olleet sanoin kuvaamattomia”, Dong Sull sanoi. ”Menetimme paljon [liittyessämme kirkkoon], mutta olemme saaneet enemmän kuin koskaan edes kuvittelimme.”

## Norsunluurannikko

”Elämän ja onnen ovet”

Lydie Zebo Bahie oli perheensä viimeinen kotona asuva lapsi, kun hänen molemmat vanhempansa kuolivat. Tämä menetys johti vakavaan masennukseen. Hänen sisarenpoikansa Faet Nadege esitteli hänelle Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon.

Kun Lydie meni kirkkoon ensimmäistä kertaa, hän tunsu Apuyhdistyksen ja Nuorten Naisten järjestön sisarten suuren rakkauten. Vaikka hän oli lakannut lukemasta masennuksensa aikana, hän huomasi pystyvänsä jälleen keskittymään tutkiessaan Mormonin kirjaa. Hänet kastettiin 18. marraskuuta 1995.

Pian kasteensa jälkeen hän sai tilaisuuden antaa hänelle osoitettua rakkautta takaisin palvelemalla Apuyhdistyksen ja Nuorten Naisten järjestöissä. Hän palveli myös seurakuntalähetyssaarnaajana kutsuen muita löytämään samaa yhteenkuuluvuutta ja rauhaa, joita hän oli löytänyt äskettäin. ”Kaikki nämä tehtävät vahvistivat minua ja auttoivat minua edistymään sekä hengellisesti että henkisesti”, Lydie sanoi.

Lydiestä tuli yksi ensimmäisistä sisarlähetyssaarnaajista, jotka palvelivat Kinshasan lähetyskentällä Kongon demokraattisessa tasavallassa.